

3. Obciążenie Komisji i wszystkich interwenientów popierających żądania Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Komisja naruszyła art. 8 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 10 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, a także art. 13 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 16 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁾, stwierdzając, że faktury w ramach zobowiązania są nieważne, i nakazując organom celnym pobranie cła, jak gdyby żadna ważna faktura w ramach zobowiązania nie została wystawiona i przedstawiona organom celnym przy zgłoszeniu produktów do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii.

Zarzut ten jest oparty na niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽³⁾ i art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽⁴⁾, które uprawniają Komisję do stwierdzenia, że faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 176, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. 2016 L 176, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 66.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – Wuxi Saijing Solar / Komisja

(Sprawa T-782/17)

(2018/C 042/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wuxi Saijing Solar Co. Ltd (Yixing, Chiny) (przedstawiciel: Y. Melin, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

1. stwierdzenie nieważności

- art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz
- art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej;

2. stwierdzenie nieważności

- art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1524 z dnia 5 września 2017 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych w zakresie w jakim znajduje on zastosowanie do skarżącej; oraz

3. obciążenie Komisji i każdego interwenienta, który może być dopuszczony do sprawy na poparcie żądań Komisji, kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut:

Komisja naruszyła art. 8 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 10 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, oraz art. 13 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 16 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁾, uznając za nieważne faktury w ramach zobowiązania i nakazując organom celnym pobranie ceł, tak jak gdyby żadne ważne faktury w ramach zobowiązań nie zostały wystawione i przekazane organom celnym w chwili gdy towary zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Zarzut ten oparty jest na niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽³⁾, oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽⁴⁾, które upoważniają Komisję do stwierdzenia nieważności faktur w ramach zobowiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 176, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. 2016 L 176, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 66.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2017 r. – GE Healthcare / Komisja

(Sprawa T-783/17)

(2018/C 042/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GE Healthcare A/S (Oslo, Norwegia) (przedstawiciele: D. Scannell, barrister, oraz G. Castle i S. Oryszczuk, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 7941 final z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie zawieszenia pozwoleń na dopuszczenie do obrotu Omniscanu (INN gadodiamidu), których właścicielem jest strona skarżąca;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 116 dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję zasady ostrożności.